

Dăruind... (Sonet)

Eugenia Calancea

S-a risipit decorul, unde stăm la mare,
Avem griji majore și noi ne-mpovărăm,
Dacă alții au nevoie, atunci noi o să dăm,
Nu vrem s-avem oameni în spitale.

Trebuie să schimbăm iubirile din noi,
În timp s-avem pe-alocuri puține opriri,
Să urcăm spre soare-n alte trăiri
Și rana din inimă s-o dăm înapoi.

Să colorăm lumea-n verde de vară,
Aducând și florile unei mari iubiri,
Ca-n viață să lăsăm soarele s-apară.

Dăruind, gându-ți va fi luminat,
Speranță dăruiești celui ruinat
Și pășești spre culmi senine mai curat.